Sygn. akt. I C 255/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łańcucie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Beata Faff

Protokolant: Beata Młynek

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Łańcucie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. zs.
w S.

o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 40 tys. zł

I. ***zasądza od pozwanego (...) S.A. zs. w S. na rzecz powoda A. K. tytułem zadośćuczynienia kwotę 40.000,00 zł (czterdzieści tysięcy złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,***

II. ***zasądza od pozwanego (...) S.A. zs. w S. na rzecz powoda A. K. kwotę 2977,97 zł (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 97/100), tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kwotę 2417,00 zł***

(dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 255/13

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 2 kwietnia 2015r.

Pozwem z dnia 17.07.2013r. powód A. K., reprezentowany przez radcę prawnego B. K., domagał się zasądzenia od pozwanego (...) SA w S. kwoty 40.000 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.02.2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

W uzasadnieniu żądania pozwu podniósł, iż roszczenie wywodzi z tytułu szkody komunikacyjnej, jakiej powód doznał przez sprawcę wypadku komunikacyjnego kierującego pojazdem ubezpieczonym z tytułu ubezpieczenia OC w pozwanym towarzystwie.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż wypłacona po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego suma zadośćuczynienia w pełni rekompensuje powodowi skutki zdarzenia objętego odpowiedzialnością ubezpieczyciela.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 7.12.2012r. w miejscowości K. powód A. K. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, do którego doprowadził kierujący samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) E, który nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, iż w wyniku niezachowania szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania nie zachował bezpiecznego odstępu od wyprzedzanego powoda A. K., kierującego rowerem marki C., doprowadzając do zderzenia i uszkodzenia obu pojazdów oraz uszkodzenia ciała rowerzysty.

(odpis aktu oskarżenia – k. 117-119, zaświadczenia K. w R. – k. 120 i 121, odpis akt szkody – k. 132-306)

Na skutek przedmiotowego zdarzenia powód A. K. doznał następujących obrażeń ciała : złamania żeber lewych V – IV z przemieszczeniem, złamania łopatki lewej, stłuczenia płuca lewego, krwiaka i odmy opłucnowej lewostronnej, odmy podskórnej po stronie lewej klatki piersiowej, rany powieki górnej oka prawego, rany na prawym policzku, krwiaka w zachyłku pęcherzowo - odbytniczym, rozerwania śledziony, uraz wielonarządowego, krwotoku do jamy otrzewnej.

(opinia sądowo–lekarska biegłego W. P. – k. 323-324, opinia biegłej z zakresu chorób płuc A. P.- k. 355-357)

Bezpośrednio po urazie powód został zaopatrzony przez Wojewódzką (...) w R., a następnie został przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego nr (...) na Oddział (...) Ogólnej celem wykonania zabiegu operacyjnego polegającego na usunięciu pękniętej śledziony. W szpitalu przebywał do 14.12.2012r.

Po konsultacji z lekarzem ortopedą – traumatologiem powód został skierowany na zabiegi rehabilitacyjne. Leczenie i rehabilitację zakończył po upływie sześciu miesięcy od zdarzenia.

Z kolei konsultacja u torakochirurga i wykonane badania potwierdziły wieloodłamowe złamanie płaskiej części lewej łopatki oraz ujawniły odłamany fragment brzegu bocznego łopatki z przemieszczeniem.

(dokumentacja medyczna powoda – k. 17-106)

Przed wypadkiem z dnia 7.12.2012r. A. K. był w pełni zdrowym, młodym mężczyzną. Codziennie dojeżdżał do pracy rowerem ok. 20 km. Pracował w Państwowej Straży Pożarnej. Ze względu na charakter wykonywanej pracy bardzo dbał o zachowanie tężyzny i sprawności fizycznej. Usunięcie śledziony spowodowało znaczny spadek odporności jego organizmu. Do dnia dzisiejszego powód odczuwa dolegliwości bólowe łopatki, prawego barku i łokcia. Ponadto uskarża się na dolegliwości bólowe strony lewej brzucha, okresowe dolegliwości bólowe klatki piersiowej, duszność i skłonność do szybkiego męczenia się, redukcję wydolności fizycznej, ograniczenie bólowe ruchomości lewego barku. Posiada pooperacyjną bliznę w powłokach brzusznych o długości 20 cm. W badaniu klinicznym ujawniono nadto ograniczenie ruchów lewego barku o 20 st. rotacji zewnętrznej i 10 st. odwiedzenia, wychudzenie mięśnia naramiennego, śladową bolesność palpacyjną ściany klatki piersiowej strony lewej w trakcie ruchów oddechowych i kaszlu, pogrubienie tkanek miękkich nad wyrostkiem łokciowym lewym o charakterze pourazowego zapalenia kaletki wyrostka łokciowego.

(zeznania świadka W. K. – k. 383, zeznania powoda – k. 383-384, opinia sądowo–lekarska biegłego W. P. – k. 323-324)

Powyższy uszczerbek na zdrowiu powoda ma charakter trwały z możliwością progresji z powodu pourazowej choroby zwyrodnieniowej barku lewego oraz okresowym nasileniem dolegliwości bólowych klatki piersiowej. Uszczerbek w zakresie urazu łopatki i barku lewego wynosi ***5 %*** w zakresie trwałych następstw w obrębie narządu ruchu. Wysokość tego uszczerbku została przez biegłego określona zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r.

Bezpośrednio po urazie przez okres dwóch miesięcy powód odczuwał dolegliwości bólowe na poziomie 5 punktów (...) w 10 –stopniowej skali, a następnie do czasu zakończenia leczenia na poziomie 3 punktów. Obecnie okresowo dolegliwości te występują na poziomie 2-3 stopni, mają one charakter trwały i wiążą się z obecnością blizn kostnych i zrostów w obrębie klatki piersiowej.

Uraz spowodował znaczne ograniczenie możliwości samoobsługi powoda i wykonywania prac domowych przez okres dwóch miesięcy (zrost złamań żeber i gojenie się urazu klatki piersiowej i łopatki) oraz aktywności sportowej i zawodowej powoda do czasu zakończenia leczenia. Obecnie powoduje istotne upośledzenie wydolności fizycznej ogólnej, krążeniowo – oddechowej, większą tendencję do łatwego męczenia się, ograniczenie sprawności obręczy barkowej strony lewej.

(opinia sądowo–lekarska biegłego W. P. – k. 323-324)

Pourazowe pęknięcie śledziony, którego skutkiem było usunięcie tego organu, co wiązało się z uszkodzeniem powłok jamy brzusznej spowodowało u powoda trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości ***17 %***.

W pierwszym okresie pourazowym, czyli od dnia 17.12.2012r. do całkowitego wygojenia się rany pooperacyjnej, tj. do dnia 17.01.2013r. powód odczuwał silne i uporczywe dolegliwości bólowe. Przez okres pobytu w szpitalu miał zapewnioną całodobową opiekę ze strony personelu medycznego. Przez następne trzy tygodnie wymagał okresowej pomocy przy zmianie opatrunku oraz pomocy przez ok. 2 godziny dziennie przy innych czynnościach związanych z przemieszczaniem się np. robieniu zakupów, sprzątaniu itp. Następnie przez okres ok. dwóch miesięcy odczuwał okresowo pojawiające się podczas wysiłku dolegliwości bólowe jamy brzusznej w okolicy rany pooperacyjnej.

(opinia sądowo–lekarska biegłego W. O. – k. 346)

Pod względem pulmonologicznym powód doznał 20% uszczerbku na zdrowiu – w tym: ***10%*** z powodu złamania żeber i ***10%*** w wyniku uszkodzenia płuc i opłucnej. Dolegliwości bólowe związane z tymi obrażenia ciała utrzymywały się przez ok. 3 miesiące od zdarzenia i rzutowały negatywnie na codzienne funkcjonowanie powoda. W związku z silnymi dolegliwościami bólowymi w zakresie klatki piersiowej związanymi z licznymi złamaniami żeber A. K. wymagał pomocy osób trzecich przez okres ok. 1-2 miesięcy, 3-4 godzinny dziennie, przy niektórych czynnościach, tj. ubieranie się, zakupy, sporządzanie posiłków itp.

(opinia biegłej z zakresu chorób płuc A. P.- k. 355-357)

Po wypadku powód nie jest już w stanie dojeżdżać do pracy rowerem. Szybciej się męczy. Z powodu obniżonej odporności częściej choruje na choroby wirusowe. Przed wypadkiem cieszył się pełnym zdrowiem. Był młodym i bardzo wysportowanym mężczyzną. Nie chorował na nic przewlekle. Brał udział w mistrzostwach województwa w sporcie pożarniczym, gdzie zajmował czołowe lokaty. Po wypadku musiał zrezygnować z honorowego dawstwa krwi mimo, że posiada rzadką grupę krwi. Znacznie też ograniczył jazdę rekreacyjną rowerem. Do pracy dojeżdża samochodem.

Po zwolnieniu chorobowym powód musiał poddać się szczegółowym badaniom sprawdzającym jego zdolność do wykonywania zawodu strażaka. Z tego względu odczuwał obawę, czy będzie mógł wykonywać wyuczony i wybrany zawód.

Po zdarzeniu z dnia 7.12.2012r. przez okres sześciu miesięcy A. K. przebywał na zwolnieniu lekarskim. W początkowej fazie rekonwalescencji przyjmował silne środki przeciwbólowe. Żona pomagała mu w wykonywaniu podstawowych czynności życiowych.

Z tytułu odszkodowania powód otrzymał od pracodawcy i innego ubezpieczyciela łącznie kwotę 32.000 złotych.

(zeznania świadka W. K. – k. 383, zeznania powoda – k. 383-384)

Pismem z dnia 31.01.2013r. pełnomocnik powoda wystąpił do pozwanego z roszczeniem o zapłatę kwoty 120.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pozwany pismem z dnia 26.02.2013r. przyznał z tego tytułu kwotę 38.000 złotych. Pomimo odwołania powoda od tej decyzji pozwany podtrzymał swoje stanowisko w tej kwestii.

(zgłoszenie szkody, korespondencja stron – k. 107-116)

Powyższy stan faktyczny Sąd zrekonstruował w oparciu o zgromadzone w toku postępowania dowody z dokumentów, w tym zwłaszcza dokumentację z akt szkodowych, której treść i autentyczność nie budziła żadnych zastrzeżeń. W poczet pełnowartościowego materiału dowodowego Sąd zaliczył również sporządzone przez biegłych na użytek prowadzonego postępowania opinie, których treść również nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Przedmiotowe opinie zostały opracowane przez biegłych posiadających specjalistyczną wiedzę i odpowiednie doświadczenie zawodowe w tym zakresie. Wnioski końcowe opinii zostały poparte stosowną argumentacją, zgodną z zasadami wiedzy i logicznego rozumowania. Jako wiarygodne w całości Sąd ocenił zeznania świadka W. K. oraz zeznania powoda, ponieważ w pełni harmonizują one z dowodami z dokumentów i wnioskami opinii biegłych.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo w przedmiotowej sprawie zostało oparte na treści 445§1 kc i art. 822§1 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Pozwany nie kwestionował podstaw swojej odpowiedzialności, a jedynie wysokość dochodzonych przez powoda roszczeń.

Zgodnie z treścią art. 445§1 kc w razie uszkodzenia ciała Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Należne poszkodowanemu (pokrzywdzonemu czynem niedozwolonym) zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu. W prawie ubezpieczeń społecznych wysokość należnego jednorazowego odszkodowania jest zryczałtowana, w prawie cywilnym wysokość zadośćuczynienia jest zindywidualizowana (wyrok SN z dnia 5.10.2005r., I PK 47/05, M.P.Pr. (...)).

Stopień uszczerbku na zdrowiu nie może być pojmowany jako jedyna przesłanka ustalenia wysokości zadośćuczynienia z tytułu trwałego inwalidztwa, spowodowanego wypadkiem. Nie można przecież pomijać czasokresu leczenia się poszkodowanego i stopnia odczuwania dolegliwości fizycznych. (wyrok SA w Łodzi z dnia 22.05.2013r., I ACa 18/13, LEX nr 1324709). Niedopuszczalne jest stosowanie jakichkolwiek mechanizmów przy wyliczaniu wysokości zadośćuczynienia (wyrok SA w Lublinie z dnia 10.04.2013r., I ACa 2/13, LEX nr 1313362). Zadośćuczynienie, o którym mowa w art. 445 § 1 k.c., stanowi rekompensatę pieniężną za krzywdę niemajątkową, a związaną z ujemnymi przeżyciami związanymi z cierpieniem fizycznym i psychicznym, wynikającym m.in. z uszkodzenia ciała. W tym przypadku podstawę ustalenia odpowiedniego zadośćuczynienia stanowią przede wszystkim konsekwencje uszkodzenia ciała, a więc rozmiar krzywdy jakiej poszkodowany doznał. Odnosi się to w szczególności do nasilenia cierpień i ich długotrwałości, stanu ogólnego poszkodowanego oraz do trwałości następstw wypadku. Decydujące znaczenie dla określenia sumy pieniężnej zadośćuczynienia ma tu rozmiar doznanej krzywdy, skoro zadośćuczynienie ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej, wyrażającej się doznaną krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych (wyrok SA w Katowicach z dnia 23.05.2013r., V ACa 125/13, V ACa 125/13, LEX nr 1322477). Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie cierpień. W związku z tym winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne, jak i psychiczne (wyrok SA w Łodzi z dnia 12 kwietnia 2013 r., I ACa 1382/12, LEX nr 1313327). Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę ma na celu naprawienie, poprzez rekompensatę pieniężną, szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i

psychicznych. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, a więc musi być utrzymana w rozsądnych granicach. O rozmiarze należnego zadośćuczynienia powinien decydować rozmiar doznanej krzywdy, tj. stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw i inne okoliczności, których nie sposób wymienić wyczerpująco, a które w każdym wypadku mają charakter indywidualny (wyrok SA w Białymstoku z dnia 17.05.2013r. , I ACa 153/13, LEX nr 1321902).

Mając na uwadze powyższe poglądy prawne oraz zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości.

Opierając się na treści opinii biegłych zawierających wnioski co do określenia trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda oraz ocenę następstw związanych z odniesionymi przez niego obrażeniami ciała w kontekście jego codziennego funkcjonowania, wykonywanego zawodu i trybu życia przed wypadkiem Sąd ocenił, iż wypłacona przez pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe suma 38.000 złotych zadośćuczynienia nie jest wystarczająca dla skompensowania doznanej przez powoda krzywdy, przy ocenie której Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter uszkodzeń ciała powoda, trwałe następstwa niektórych urazów, czas trwania leczenia i rehabilitacji, stopień natężenia i czas trwania dolegliwości bólowych, czasokres ograniczenia powoda w codziennym funkcjonowaniu, poczucie dyskomfortu psychicznego związanego z koniecznością korzystania z pomocy osób trzecich, ograniczeniem w wykonywaniu obowiązków zawodowych oraz rezygnacją z pasji w postaci intensywnej jazdy rowerem, obawą o problemy zdrowotne w przyszłości związane z obniżoną odpornością ze względu na brak śledziony.

Zdaniem Sądu z uwagi na powyższe okoliczności dopiero kwota w wysokości 78.000 złotych powinna w pełni zrekompensować powodowi cierpienia fizyczne i psychiczne związane z obrażeniami ciała doznanymi w wyniku zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7.12.2012r. W dacie kolizji powód był osobą młodą, w pełni zdrową i bardzo sprawną z tytułu wykonywanego zawodu strażaka i dbałości o utrzymanie tężyzny fizycznej. W związku z urazem doznał co najmniej 42 % łącznego uszczerbku na zdrowiu. Dolegliwości bólowe związane ze skutkami wypadku utrzymywały się u niego przez okres pierwszych dwóch miesięcy po zdarzeniu na poziomie 5 stopni w 10 - stopniowej skali, a następnie do czasu zakończenia leczenia na poziomie ok. 3 stopni, zaś okresowo utrzymują się nadal na poziomie ok. 2 stopni. Powyższe okoliczności wskazują, zdaniem Sądu, że dodatkowa kwota 40.000 złotych pieniężnego zadośćuczynienia, przy uwzględnieniu przyznanej przez pozwanego z tego tytułu sumy 38.000 złotych, będzie odpowiednia dla wyrównania szkody niematerialnej związanej ze skutkami zdarzenia objętego odpowiedzialnością ubezpieczeniowa pozwanego.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie powołanych na wstępie przepisów prawa. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481§1 kc zgodnie z żądaniem pozwu, uznając iż już w dacie przyznania kwoty 38.000 złotych pozwany był w posiadaniu materiału dowodowego pozwalającego na ocenę wszystkich okoliczności rzutujących na ocenę jaka suma będzie odpowiednia dla wyrównania uszczerbku związanego z krzywdą powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z jego wynikiem na podstawie art. art. 98§ 1 i 3 kpc w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu/ tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 490/.